

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Οι χαλεποί καιροί που διανύουμε χαρακτηρίζονται από μία συνεχή αμφισβήτηση των σταθερών βιβλικών αρχών που αφορούν άμεσα, την εκκλησία του Ιησού Χριστού. Σύγχρονοι νεωτεριστές θεολόγοι και υπεύθυνοι εκκλησιών, παρερμηνεύοντας και διαστρέφοντας τα βιβλικά κείμενα, ακυρώνουν παραδεκτές και διαχρονικές λειτουργίες της εκκλησιαστικής ζωής, οι οποίες ήταν δεδομένες από την εποχή των αποστόλων, για όλους τους αναγεννημένους Χριστιανούς.

Ένα από αυτά τα θέματα που προκαλεί πληθώρα προβλημάτων και ανατροπών είναι και η θέση της γυναίκας μέσα στην ζωή της εκκλησίας. Παρασυρόμενοι πολλοί, από τις τάσεις του φεμινιστικού κινήματος και της μεταμοντέρνας ερμηνευτικής που αμφισβητεί στην ουσία την θεοπνευστία και την διαχρονικότητα των Γραφών, θεωρούν ότι οι ρόλοι των δύο φύλων μέσα στην λειτουργία της εκκλησίας είναι ταυτόσημοι όπως γίνεται και στην πολιτική – κοινωνική διακυβέρνηση ενός κράτους. Με άλλα λόγια θεωρούν ότι η γυναίκα μπορεί να διδάσκει, να ποιμάνει ή να διοικεί την εκκλησία.

Στη σύντομη αυτή μελέτη θα εξετάσουμε μερικά σημεία ως προς τον ρόλο και την θέση της γυναίκας, μέσα στην εκκλησία. Σημεία τα οποία φέρνουν προστριβές και δημιουργούν ταραχή ανάμεσα στους πιστούς των επιμέρους εκκλησιών, αλλά και στις ίδιες τις οικογένειές τους. Πιστεύουμε ότι μόνο η αλήθεια με οδηγό μας τον Λόγο του Θεού, μπορεί να φέρει την ειρήνη μέσα στις καρδιές μας, στις οικογένειές μας και στις εκκλησίες που ανήκουμε.

Ιωάν. 8:32 και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει.

➤ Άνδρες – Γυναίκες συγκληρονόμοι της Βασιλείας του Θεού

Γαλ.3:26 Επειδή, όλοι είστε γιοι του Θεού διαμέσου της πίστεως στον Ιησού Χριστό. Δεδομένου ότι, όσοι βαπτισθήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό. Δεν υπάρχει πλέον Ιουδαίος ούτε Έλληνας· δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος· δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό· επειδή, όλοι εσείς είστε ένας στον Ιησού Χριστό.

Πρ.2:17 Και κατά τις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός, θα εκκεω από το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας, και οι νέοι σας θα δουν οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θα δουν όνειρα· κι ακόμα, επάνω στους δούλους μου κι επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα εκκεω από το πνεύμα μου, και θα προφητεύσουν.

Ο Ιησούς Χριστός κατα την διακονία Του πάνω στη γη τίμησε, ασχολήθηκε και ανέδειξε την γυναίκα από τη σχετική αφάνεια που είχε μέσα στην εποχή του 1^{ου} μ.Χ. αιώνα και στην Ιουδαϊκή κοινωνία. Όμως σε καμία περίπτωση δεν ανέτρεψε την τάξη που είχε οριοθετήσει από την Δημιουργία ο Θεός σχετικά με τους ρόλους των δύο φύλων μέσα στην οικογένεια και στην Εκκλησία. Το πιο φανερό παράδειγμα είναι ότι ο Ιησούς εξέλεξε μόνο άνδρες να είναι επίσημοι μαθητές και Απόστολοι πάνω

στους οποίους θα οικοδομούσε την Εκκλησία Του μέσω της πνευματικής εξουσίας/ηγεσίας που τους έδωσε και δια της διδασκαλίας που τους εμπιστεύτηκε.

Αυτό φυσικά δεν έγινε επειδή η Ιουδαϊκή κοινωνία ήταν πατριαρχική, διότι ο Κύριος συνεχώς ανέτρεπε το “status quo” της εποχής Του. Συνέτρωγε με τους τελώνες, συζητούσε με τις γυναίκες, ευαγγέλιζε τις πόρνες, αγγιζε τους λεπρούς, θεράπευε το Σάββατο, έλεγχε δημόσια τους Νομοδιδάσκαλους και συχνά ερχόταν σε αντιπαράθεση με τον λαό και τις παραδόσεις του. Όμως απέναντι στον Νόμο και την τάξη Του Θεού υπήρξε απόλυτος (*Ματθ.5:17* *Μη νομίσετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες· δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω. Επειδή, σας διαβεβαιώνω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα ή μία κεραία δεν θα παρέλθει από τον νόμο, έως ότου όλα εκπληρωθούν. Όποιος, λοιπόν, αθετήσει μία από τούτες τις ελάχιστες εντολές, και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, ελάχιστος θα ονομαστεί στη βασιλεία των ουρανών· όποιος, όμως, εκτελέσει και διδάξει, αυτός θα ονομαστεί μέγας στη βασιλεία των ουρανών*). Για τον λόγο αυτό η εκλογή των 12 ανδρών-Αποστόλων δεν έγινε με βάση πολιτιστικά - κοινωνικά κριτήρια, αλλά με βάση τον Νόμο και την τάξη του Θεού.

Ακόμα και όταν χρειάστηκε να αντικατασταθεί ο Ιούδας, οι Απόστολοι εξέλεξαν στη θέση του έναν **άνδρα** το Ματθία, ενώ υπήρχαν ανάμεσά τους πολλές γυναίκες-μαθήτριες, ακόμη και από την συγγένεια του Ιησού που Τον υπηρετούσαν και ήταν μάρτυρες της Ανάστασης και της Ανάληψής Του και επομένως θα μπορούσαν να πάρουν τη θέση του Ιούδα. *Πρ.1:21* *«Πρέπει εκ των ανδρών, οίτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' όλου τον καιρόν, καθ' ου εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, αρχίσας από του βαπτίσματος του Ιωάννου έως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού.»*

Μπορούμε να συμπεράνουμε λοιπόν ότι ο Κύριος τίμησε την γυναίκα, την ανέδειξε και της έδωσε χαρίσματα πνευματικά και διακονίες, αλλά για θέσεις ηγετικές στην Εκκλησία και τομείς όπου ασκείται πνευματική εξουσία πάνω στο λαό Του Θεού, καθώς και την διδασκαλία, ο Κύριος ανέθεσε τις διακονίες αυτές σε άνδρες.

Απ.21:14 *Και το τείχος τής πόλης είχε δώδεκα θεμέλια, και μέσα σ' αυτά τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων τού Αρνίου.*

➤ Ο ρολος της γυναίκας μέσα στην Εκκλησία

Α'Κορ.11:2 *Αδελφοί, σας επαινώ, μάλιστα, ότι πάντοτε με θυμάστε, και κρατάτε τις παραδόσεις, όπως σας τις παρέδωσα. 3* *Θέλω δε να ξέρετε ότι, η κεφαλή κάθε άνδρα είναι ο Χριστός· κεφαλή δε της γυναίκας, είναι ο άνδρας· κεφαλή δε του Χριστού, είναι ο Θεός. 4* *Κάθε άνδρας όταν προσεύχεται ή όταν προφητεύει, αν έχει καλυμμένο το κεφάλι του, καταντροπιάζει τη δική του κεφαλή. 5* *Κάθε γυναίκα, όμως, όταν προσεύχεται ή προφητεύει με ακάλυπτο το κεφάλι, καταντροπιάζει τη δική της κεφαλή, δεδομένου ότι είναι ένα και το αυτό με την ξυρισμένη. 6* *Επειδή, αν δεν σκεπάζεται η γυναίκα, ας κουρέψει και τα μαλλιά της· αλλά, αν είναι αισχρό στη γυναίκα να κουρεύει τα μαλλιά της ή να ξυρίζεται, ας σκεπάζεται. 7* *Επειδή, ο άνδρας μεν δεν έχει χρέος να σκεπάζει το κεφάλι του, επειδή είναι εικόνα και δόξα τού Θεού· ενώ η γυναίκα είναι δόξα τού άνδρα. 8* *Για τον λόγο ότι, ο άνδρας δεν προέρχεται από τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα από τον άνδρα. 9* *επειδή, δεν*

κτίστηκε ο άνδρας για τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα για τον άνδρα. **10** Γι' αυτό, η γυναίκα έχει χρέος να έχει εξουσία επάνω στο κεφάλι της, εξαιτίας των αγγέλων. **11** Όμως, ούτε ο άνδρας υπάρχει χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα, εν Κυρίω. **12** Επειδή, όπως η γυναίκα είναι από τον άνδρα, έτσι και ο άνδρας είναι διαμέσου της γυναίκας· τα πάντα, όμως, προέρχονται από τον Θεό.

Η λέξη «κεφαλή» έχει την έννοια της εξουσίας...π.χ **Εφ.1:22** και υπέταξε τα πάντα κάτω από τα πόδια του· και του έδωσε ως κεφαλή πιο πάνω από όλους στην εκκλησία, η οποία είναι το σώμα του, το πλήρωμα εκείνου που, σε όλα, γεμίζει με πληρότητα τα πάντα.....Εδώ ως «κεφαλή» ορίζεται η εξουσία που ασκεί ο Χριστός πάνω στην Εκκλησία...Όμοια και στην **Εφ.5:22** Οι γυναίκες, υποτάσσεστε στους άνδρες σας, όπως στον Κύριο· επειδή, ο άνδρας είναι η κεφαλή της γυναίκας, όπως και ο Χριστός είναι η κεφαλή της εκκλησίας, κι αυτός είναι ο σωτήρας τού σώματος. Αλλά, όπως η εκκλησία υποτάσσεται στον Χριστό, έτσι και οι γυναίκες να υποτάσσονται στους άνδρες τους, σε όλα...Εδώ η «κεφαλή» συνδέεται με την υποταγή της γυναίκας στον άνδρα της. Σε άλλα σημεία της Γραφής τονίζεται πόσο πολύτιμο είναι μπροστά στον Θεό το πράο πνεύμα της υποταγής της γυναίκας στον άνδρα της:

Α΄Πετρ.3:1 Το ίδιο και οι γυναίκες να υποτάσσεστε στους άντρες σας, έτσι που κι αν μερικοί απ' αυτούς δεν πείθονται από το κήρυγμα, να κερδηθούν χάρη στη διαγωγή των γυναικών τους χωρίς κήρυγμα, καθώς θα παρατηρήσουν την με φόβο Θεού προσεγμένη, αγνή διαγωγή σας. Στόλισμά σας να μην είναι ο εξωτερικός στολισμός που γίνεται με το χτένισμα των μαλλιών και με χρυσά κοσμήματα ή με φορέματα, αλλά ο εσωτερικός σας άνθρωπος, με την αφθαρσία του πράου και ήρεμου πνεύματος, πράγμα που είναι πολυτιμότεο μπροστά στο Θεό. Πραγματικά, έτσι στολίζονταν στα παλιά χρόνια και οι γυναίκες που την ελπίδα τους τη στήριζαν στο Θεό: με την υποταγή τους στους άντρες τους - όπως η Σάρρα, για παράδειγμα, η οποία υποτάχτηκε στον Αβραάμ αποκαλώντας τον κύριο, και της οποίας εσείς είστε τώρα απόγονοι - κάνοντας αυτό που έπρεπε κι έτσι δεν είχαν να φοβηθούν τίποτε.

Πολλοί πιστεύουν ότι ισότητα μεταξύ των δύο φύλων και ταυτόχρονα υποταγή της γυναίκας στον άνδρα της δεν είναι δυνατόν να συνυπάρχουν. Όμως μέσα στη Τριαδική Θεότητα υπάρχει η ίδια ακριβώς δυναμική. Η υποταγή χωρίς να καταργείται η ισότητα. Το Πνεύμα ίσο σε τιμή και δόξα με Τον Πατέρα και Τον Υιό, δεν μιλάει αφ'εαυτού, αλλά υπηρετεί σε ό,τι ακούει, ώστε να δοξάζεται ο Χριστός: **Ιω.16:13** Όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα της αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θα δοξάσει εμένα, επειδή από το δικό μου θα πάρει, και θα το αναγγείλει σε σας.

Με τον ίδιο τρόπο ο Υιός, ίσος σε δόξα και τιμή με τον Πατέρα, δεν κάνει τίποτε με δική Του πρωτοβουλία, αλλά λέγει καθώς διδάχθηκε από Τον Πατέρα: **Ιω.8:28** Όταν υψώσετε τον Υιό τού ανθρώπου, τότε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι, και από τον εαυτό μου δεν κάνω τίποτε, αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω.

Στις δραματικές ώρες στον κήπο της Γεσθημανή έχουμε την τέλεια υποταγή του Υιού στο θέλημα του Πατέρα: **Λουκ.22:42** Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει....Έτσι κατανοούνται τα λόγια του Αποστόλου Παύλου: «κεφαλή του Χριστού είναι ο Θεός» (**Α΄Κορ.11:3**)

Ο Πατέρας και ο Υιός έχουν την ίδια φύση και τάξη, αλλά όσον αφορά στις μεταξύ τους σχέσεις ο Υιός υποτάσσεται πάντοτε στον Πατέρα, ενώ ο Πατέρας δεν υποτάσσεται ποτέ στο Υιό. Αυτό δεν συνεπάγεται ούτε ανισότητα, ούτε κατωτερότητα. Απλά έχουν διαφορετικούς ρόλους μέσα στα πλαίσια της Τριαδικής Θεότητας.

Έτσι δύο πνευματικά όντα - δημιουργήματα (Άνδρας και Γυναίκα), έχουν δύο διαφορετικούς και συγχρόνως συμπληρωματικούς ρόλους. Η γυναίκα είναι βοηθός και υποστηρικτής του άνδρα και ο άνδρας είναι η «κεφαλή» της γυναίκας. Επίσης, άνδρας και η γυναίκα αλληλοεξαρτώνται. Η γυναίκα πλάστηκε από την πλευρά του άνδρα, αλλά και ο άνδρας έρχεται στη ζωή από την γυναίκα δια της τεκνογονίας.

➤ Η γυναίκα δεν διδάσκει ούτε αυθεντεύει επί του ανδρός

Α' Τιμ. 2:8 Θέλω λοιπόν να προσεύχονται οι άνδρες εν παντί τόπω, υψώνοντες καθαρὰς χείρας χωρὶς οργῆς και δισταγμοῦ. **9** Ὡσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην να στολίζωσιν εαυτάς, ουχί με πλέγματα ή χρυσόν ή μαργαρίτας ή ενδυμασίαν πολυτελή, **10** αλλά το οποίου πρέπει εις γυναίκας επαγγελμαμένας θεοσέβειαν, με έργα αγαθά. **11** Η γυνή ας μανθάνη εν ησυχία μετά πάσης υποταγῆς· **12** εις γυναίκα όμως δεν συγχωρώ να διδάσκη, μηδέ να αυθεντεύη επί του ανδρός, αλλά να ησυχάζη. **13** Διότι ο Αδάμ πρώτος επλάσθη, έπειτα η Εύα· **14** και ο Αδάμ δεν ηπατήθη, αλλ' η γυνή απαιτηθείσα έγεινε παραβάτις· **15** θέλει όμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης.

Υπάρχουν πολλές "αντιρρήσεις" σχετικά με την θέση που επικρατεί μέχρι σήμερα, που υποστηρίζει ότι ο Λόγος του Θεού δεν επιτρέπει στις γυναίκες να διδάσκουν στην εκκλησία. Μία από αυτές είναι ότι ο απόστολος Παύλος απαγόρευσε στις γυναίκες να διδάσκουν τους άνδρες επειδή στον 1^ο αιώνα, οι γυναίκες στην πλειοψηφία τους ήταν απαίδευτες. Όμως, στην Α' προς Τιμόθεον επιστολή 2:8-15 πουθενά δεν αναφέρεται η μόρφωση. **Αν η μόρφωση ήταν προσόν για το λειτούργημα αυτό, η πλειοψηφία των μαθητών του Ιησού δεν θα είχαν το δικαίωμα να διδάξουν το Ευαγγέλιο και τον Λόγο του Θεού.** Δεύτερη συνηθισμένη αντίρρηση είναι ότι ο Παύλος απαγόρευσε στις γυναίκες της Εφέσου να διδάσκουν (η Α' Τιμόθεον απευθύνεται προς τον Τιμόθεο, ο οποίος ήταν ποιμένας στην εκκλησία της Εφέσου), λόγω της διασύνδεσής τους με την ιερουργία στο Ναό της Αρτέμιδος. Η πόλη της Εφέσου ήταν γνωστή για το ναό της Αρτέμιδος, ψεύτικης ειδωλολατρικής θεάς της γονιμότητας, και οι γυναίκες έπαιζαν πρωτεύοντα ρόλο στη λατρεία της. Όμως, η Α' Επιστολή προς Τιμόθεο πουθενά δεν αναφέρει την Αρτέμιδα, ούτε ο απόστολος Παύλος αναφέρει την λατρεία της Αρτέμιδος ως αιτία για την απαγόρευση αυτή.

Στις παραγγελίες του προς τις γυναίκες ο Απόστολος Παύλος, που εκφράζει τα λόγια του Θεού και όχι προσωπική του άποψη, εστιάζει στον εσωτερικό άνθρωπο (θεοσέβεια) που όμως έχει ως εξωτερικό καρπό τα καλά έργα και την σεμνή ενδυμασία. Στη συνέχεια τονίζει πως οι γυναίκες δεν πρέπει να διδάσκουν, αλλά να «μανθάνουν εν ησυχία». Παραγγέλλει ακόμα, ότι η γυναίκα δεν πρέπει να ασκεί πνευματική εξουσία επί του ανδρός και το συνδέει με την φράση «μετά πάσης υποταγῆς». Η διδασκαλία όπως αναφέρεται κυρίως στις ποιμαντορικές επιστολές, έχει ως περιεχόμενο την ανάλυση του μηνύματος του Ευαγγελίου και την Αποστολική διδασκαλία. Βέβαια, όλη η Γραφή, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, αναφέρεται στον Χριστό και στο έργο της Σωτηρίας. Επίσης, η δήλωση αυτή, με κανένα

τρόπο δεν σημαίνει ότι οι γυναίκες μπορούν να διδάξουν τους άνδρες, αν ο ποιμένας το εγκρίνει, ή αν έχουν τη συγκατάθεση των συζύγων τους. Ο Θεός λοιπόν, δια της Γραφής μέσω του Αποστόλου Παύλου, δεν επιτρέπει στη γυναίκα, να είναι σε λειτούργημα με το οποίο ασκείται πνευματική εξουσία επί του ανδρός. Αυτό αποκλείει τη γυναίκα από το ποιμαντικό λειτούργημα, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται το κήρυγμα και η διδασκαλία.

Στην Παλαιά Διαθήκη, οι σποραδικές περιπτώσεις γυναικών που αναφέρονται ότι προφήτευσαν, σε καμία περίπτωση αυτές δεν ασκούσαν εξουσία πάνω στους εντεταλμένους ηγέτες και ιερείς του Ισραήλ. Γενικότερα στην Π.Δ. το να εξουσίαζαν γυναίκες τους άνδρες ήταν σημείο της κρίσης του Θεού και κατάσταση ντροπής (*Ησ. 3:12*). Στον αντίποδα, έχουμε λαμπρά παραδείγματα πιστών και ευσεβών γυναικών (Σάρρα, Ρεβέκκα, Ρουθ κ.α.), που χαρακτηριστικό τους γνώρισμα ήταν το πράο και «ησύχιο πνεύμα» της ταπεινότητας.

Επανερχόμενοι στην οικονομία της Καινής Διαθήκης, κατά την σύναξη της εκκλησίας, ο Θεός ανέθεσε διαφορετικούς ρόλους στους άνδρες και στις γυναίκες. Η αιτιολόγηση που μας δίνεται είναι:

- 1)Εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο δημιουργήθηκε το ανθρώπινο γένος (εδάφιο 13) και
- 2)Εξαιτίας του τρόπου με τον οποίο εισήλθε η αμαρτία στο κόσμο (εδάφιο 14).

Γιατί η γυναίκα δεν πρέπει να διδάσκει και να έχει εξουσία πάνω στον άντρα; Επειδή «Πρώτος πλάστηκε ο Αδάμ κι ύστερα η Εύα. Και δεν ήταν ο Αδάμ που εξαπατήθηκε, αλλά η γυναίκα εξαπατήθηκε κι έπεσε σε παράβαση.» Αυτός είναι ο λόγος. Ο Θεός δημιούργησε πρώτα τον Αδάμ, και έπειτα δημιούργησε την Εύα για να είναι «βοηθός» του Αδάμ. Το γεγονός ότι η Εύα εξαπατήθηκε είναι επίσης ένας λόγος που οι γυναίκες δεν πρέπει να λειτουργούν ως ποιμένες, ή να έχουν εξουσία επί των ανδρών. Ως αποτέλεσμα, ο Θεός έδωσε στον άνδρα την εξουσιοδότηση να διδάσκει στην εκκλησία και προς την γυναίκα και όχι αντίστροφα. Η θέση αυτή του Λόγου του Θεού είναι διαχρονική από την αρχή της δημιουργίας και δεν δεσμεύεται από κανένα πολιτισμικό στοιχείο της εποχής του Απ. Παύλου.

Στις συναθροίσεις, οι γυναίκες δεν απαγορεύεται να συμμετέχουν στις κοινές προσευχές ή να προφητεύουν, αλλά δεν τους επιτρέπεται να έχουν την εξουσία της πνευματικής διδασκαλίας των ανδρών. Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι οι γυναίκες δεν εμποδίζονται να διδάσκουν παιδιά ή άλλες γυναίκες. Μάλιστα ο Λόγος του Θεού προτρέπει τις μεγαλύτερες σε ηλικία να νουθετούν τις νέες ως προς την σωστή θέση της γυναίκας μέσα στην οικογένεια και δίπλα στον σύζυγό τους.

Τίτ. 2:3 οι ηλικιωμένες το ίδιο, να έχουν ιεροπρεπή τρόπο, όχι κατάλαλες, όχι δουλωμένες σε πολλή οινοποσία, να είναι δασκάλες των καλών, *4* για να νουθετούν τις νέες, να είναι φίλανδρες, φιλότεκνες, *5* σώφρονες, αγνές, οικοφύλακες, αγαθές, να υπακούν πρόθυμα στους άνδρες τους, για να μη δυσφημείται ο λόγος του Θεού.

➤ Η διαφορά της προφητείας από την διδασκαλία.

Στην Καινή Διαθήκη υπάρχει σαφής διάκριση μεταξύ της διδασκαλίας και της προφητείας, όπως φαίνεται στα παρακάτω εδάφια.

Ρωμ. 12:6 Έχοντας, μάλιστα, διάφορα χαρίσματα, σύμφωνα με τη χάρη που δόθηκε σε μας, είτε προφητεία, *ας* προφητεύουμε σύμφωνα με την αναλογία της πίστης· *7* είτε διακονία, *ας* καταγινόμαστε στη διακονία· είτε κάποιος διδάσκει, *ας* καταγίνεται στη διδασκαλία·

1Κορ. 12:28 Και άλλους μεν έβαλε ο Θεός μέσα στην εκκλησία, πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτες, τρίτον δασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα θεραπείας,

βοήθειας, διακυβερνήσεις, γένη γλωσσών. 29 Μήπως όλοι είναι απόστολοι; Μήπως όλοι είναι προφήτες; Μήπως όλοι είναι δάσκαλοι; Μήπως όλοι κάνουν θαύματα; 30 Μήπως όλοι έχουν χαρίσματα θεραπειών; Μήπως όλοι μιλούν γλώσσες; Μήπως όλοι διερμηνεύουν;

Εφεσ. 4:11 *Κι αυτός έδωσε άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτες, άλλους δε ευαγγελιστές, άλλους δε ποιμένες και δασκάλους.*

Η προφητεία είναι πάντα ένα μήνυμα που ο Θεός φέρνει αιφνιδίως στην σκέψη του προφήτη (*Α΄ Κορ. 14:30-31*). Γενικά στην Καινή Διαθήκη, η προφητεία, δεν αναπτύσσει και δεν αναλύει κείμενο της Αγίας Γραφής. Είναι είτε λόγος παρηγορίας, είτε προαναγγελία κάποιου γεγονότος που ο Θεός θέλει να γνωρίζει ο λαός Του, ή το πιο σύνηθες είναι να δίνει κάποιος μαρτυρία για τον Ιησού (π.χ. τα μεγαλεία που έκανε ο Χριστός στη ζωή του) κατά το *Απ. 19:10* *η μαρτυρία τού Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας.*

Αξίζει να σημειωθεί ότι ενώ στην Π.Δ. η Προφητεία περιείχε και το στοιχείο της διδασκαλίας (οι προφήτες έκριναν το μέτρο και το χαρακτήρα της αποστασίας βάσει του Νόμου του Θεού), στην Κ.Δ., είναι η προφητεία που τίθεται κάτω από τον έλεγχο της Αποστολικής διδασκαλίας (της «Διδαχής του Χριστού» *Β΄Ιω.1:5*), με την οποία καταγίνονταν οι πρεσβύτεροι. Έχουν δηλαδή αυτοί οι πρεσβύτεροι, την εξουσία βάσει του Λόγου του Θεού, να ακυρώσουν μία ψευδοπροφητεία ή να επικυρώσουν - επιβεβαιώσουν μια αληθινή προφητεία, με βάση την διδασκαλία του Λόγου του Θεού. Υπήρχε συνεπώς η υποχρέωση, να «διακρίνουν» και να δοκιμάζουν τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό (*Α΄ Ιωαν. 4:1*).

Έτσι λοιπόν, ο Λόγος του Θεού διαχωρίζει την διδασκαλία από την προφητεία. Επομένως η διδασκαλία δεν επιτρέπεται στην γυναίκα, ενώ η προφητεία επιτρέπεται (*Α΄Κορ.11:5*) αλλά υπό όρους και περιορισμούς, που υπενθυμίζουν την θέση της και τον ρόλο της μέσα στην εκκλησία.

Α΄Κορ.14:29 *Οι προφήτες, ας μιλάνε ανά δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνουν. 30 Και αν έρθει αποκάλυψη σε άλλον, ο οποίος κάθεται, ο πρώτος ας σιωπά. 31 Επειδή, μπορείτε όλοι να προφητεύετε, ο ένας ύστερα από τον άλλον, για να μαθαίνουν όλοι, και όλοι να παρηγορούνται. 32 Τα δε πνεύματα των προφητών υποτάσσονται στους προφήτες· 33 επειδή, ο Θεός δεν είναι Θεός ακαταστασίας, αλλά ειρήνης, όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων. 34 Οι γυναίκες σας ας σιωπούν μέσα στις εκκλησίες· επειδή, δεν είναι επιτρεπτό σ' αυτές να μιλάνε, αλλά να υποτάσσονται, όπως λέει και ο νόμος. Αλλά, αν θέλουν να μάθουν κάτι, ας ρωτούν τούς άνδρες τους στο σπίτι· επειδή, είναι αισχρό σε γυναίκες να μιλάνε μέσα σε εκκλησία. Μήπως από σας βγήκε ο λόγος τού Θεού ή σε μόνους εσάς έφτασε; Αν κάποιος νομίζει ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, ας μάθει εκείνα που σας γράφω, **ότι είναι εντολές τού Κυρίου·** αλλά, αν κάποιος αγνοεί, ας αγνοεί.*

Με βάση λοιπόν την παραπάνω περικοπή, θα σημειώσουμε μία πολύ επικίνδυνη και λανθασμένη τακτική προσέγγισης και ερμηνείας του Λόγου του Θεού. Είναι ακριβώς αυτή η μεθοδία την οποία μεταχειρίστηκε ο «όφιος ο αρχαίος» που είναι ο διάβολος φυσικά, ο οποίος μέσα στον κήπο της Εδέμ πλάνησε τους πρωτόπλαστους χρησιμοποιώντας στην τακτική του, τα εξής σημεία:

1. Ερώτηση υπερβολής για να δείξει ότι ο Θεός είναι δυνάστης και δεν σε αφήνει να κάνεις τίποτα (...και το φίδι είπε στη γυναίκα: Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός: Μη φάτε από κάθε δέντρο τού παραδείσου;).

2. Αμφισβήτηση και υποβάθμισή των προειδοποιήσεων για την συνέπεια της παρακοής. (Σίγουρα δεν θα πεθάνετε,...).
3. Οφέλη από την παρακοή στο θέλημα του Θεού (...τα μάτια σας θα ανοικτούν, και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό.)

Την ίδια ακριβώς επιχειρηματολογία χρησιμοποιούν οι «υπέρμαχοι» της άποψης που λέει ότι η γυναίκα μπορεί να διδάσκει. Πρώτα λένε ότι «ο Θεός δεν είναι δυνατόν να θέλει την γυναίκα άλαλη και «μουγκή» μέσα στην εκκλησία όπως λέει στο *Α΄Κορ. 14:34*. Έπειτα υποβαθμίζοντας τους κινδύνους, λένε ότι «αυτά τα έγραφε ο Απ. Παύλος για τότε και όχι για σήμερα που γνωρίζουμε άνθηση των ηθικών αξιών» και καταλήγουν να εξυμνούν τα οφέλη της υιοθέτησης τέτοιων πρακτικών, θεωρώντας ότι έτσι η εκκλησία θα προοδεύσει και θα γνωρίσει «υγιή ανάπτυξη», ξεφεύγοντας από αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Στο τέλος όλων αυτών, το κακό έχει γίνει. Μηδενίζεται η αξία των Λόγων του Θεού και θεωρείται η Γραφή ως ένα γραπτό που προκαλεί σύγχυση και συστήνουν αναζήτηση «νέων δρόμων», ανάμεσα σε όλες αυτές τις αποπροσανατολιστικές σκέψεις και ερμηνείες.

Ησ. 40:8 Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· ο λόγος, όμως, του Θεού μας μένει στον αιώνα.

Όμως το «σιγάτωσαν», το «εν ησυχία» και το «αισχρόν εστίν λαλείν», δεν είναι απαγορευτικά ομιλίας στην απόλυτη μορφή τους, δηλαδή «νεκρική σιγή» για τις γυναίκες, αλλά αποτρεπτικοί και περιοριστικοί κανόνες που θέτουν τον όποιο δημόσιο προφητικό λόγο, κάτω από τον έλεγχο και την εξουσία των διδασκάλων – επισκόπων.

➤ Η Διδαχή του Λόγου του Θεού

Η διδασκαλία είναι η ανάπτυξη, ανάλυση και εφαρμογή των Γραφών και της διδαχής των Αποστόλων. Για εκείνη την εποχή οι Γραφές ήταν η Παλαιά Διαθήκη. Η διδαχή των Αποστόλων ήταν η μεταφορά των εντολών του Ιησού Χριστού, καθώς και οι αποκαλύψεις που έδωσε σε αυτούς το Άγιο Πνεύμα κατά την ρήση του Κυρίου ότι «θα τους οδηγήσει σε όλη την αλήθεια». Εμείς σήμερα την διδαχή των Αποστόλων την έχουμε ολοκληρωμένη ως σύνολο βιβλίων που είναι η Καινή Διαθήκη.

Οι πρώτοι επίσκοποι - πρεσβύτεροι της Εκκλησίας, μπορεί να ήσαν ή να μην ήσαν προφήτες, ήσαν όμως οπωσδήποτε διδάσκαλοι. Έκαναν δηλαδή, αυτή την ανάλυση των Γραφών και των Αποστολικών παραδόσεων που παρέλαβαν. *2Θεσ. 2:15* *Λοιπόν, αδελφοί, μένετε σταθεροί, και κρατάτε τις παραδόσεις, που διδαχθήκατε, είτε με λόγο είτε με επιστολή μας.* Ήσαν σύμφωνα με τον ορισμό του ευαγγελιστού Λουκά οι «υπηρέται του Λόγου». Σε καμία περίπτωση όπως βλέπουμε στις παρακάτω περικοπές, δεν αναφέρεται γυναίκα που να έχει αυτήν την θέση και την διακονία του Λόγου.

Πρ.15:35 *Ο δε Παύλος και ο Βαρνάβας διέμεναν στην Αντιόχεια, διδάσκοντας και κηρύττοντας, μαζί και με άλλους πολλούς, τον λόγο τού Κυρίου.*

Πρ.18:9 *Και ο Κύριος, διαμέσου οράματος, τη νύχτα, είπε στον Παύλο: Μη φοβάσαι, αλλά μίλα και μη σιωπήσεις· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου, και κανένας δεν θα βάλει χέρι επάνω σου για να σε κακοποιήσει· δεδομένου ότι, έχω πολύ λαό μέσα σ' αυτή την πόλη. Και εκεί κάθησε έναν χρόνο και έξι μήνες, διδάσκοντας ανάμεσα σ' αυτούς τον λόγο τού Θεού.*

Α'Τιμ.4:11 Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε...*13* Έως να έλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν...*16* Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά.

Β'Τιμ.2:2 Οσα ήκουσας παρ' εμού διά πολλών μαρτύρων, ταύτα παράδος εις πιστούς ανθρώπους, οίτινες θέλουσιν είσθαι ικανοί και άλλους να διδάξωσι.

Α'Τιμ.3:2 Ο επίσκοπος, λοιπόν, πρέπει να είναι άμεμπτος, άνδρας μιας γυναίκας, αγρυπνος, σώφρονας, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός· όχι μέθυσος, όχι πλήκτης, όχι αισχροκερδής· αλλά, επιεικής, άμαχος, αφιλάργυρος· κυβερνώντας καλά το δικό του σπίτι, έχοντας τα παιδιά του σε υποταγή με κάθε σεμνότητα· (επειδή, αν κάποιος δεν ξέρει να κυβερνάει τη δική του οικογένεια πώς θα επιμεληθεί την εκκλησία τού Θεού;).

Τι.1:5 Γι' αυτό σε άφησα στην Κρήτη, για να διορθώσεις αυτά που λείπουν, και να βάλεις σε κάθε πόλη πρεσβύτερους, όπως εγώ σε διέταξα· όποιος είναι χωρίς κατηγορία, άνδρας μιας γυναίκας, που έχει παιδιά πιστά, που δεν κατηγορούνται ως άσωτα ή ανυπότακτα. Επειδή, ο επίσκοπος πρέπει να είναι χωρίς κατηγορία, ως οικονόμος τού Θεού· όχι αυθάδης, όχι οργίλος, όχι μέθυσος, όχι πλήκτης, όχι αισχροκερδής· αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρονας, δίκαιος, όσιος, εγκρατής· προσκολλημένος στον πιστό λόγο τής διδασκαλίας, για να είναι δυνατός και να προτιρέπει διαμέσου τής υγιαινούσας διδασκαλίας, και να εξελέγχει αυτούς που αντιλέγουν.

Α'Τιμ.5:17 Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται διπλής τιμής, μάάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον και διδασκαλίαν

Ο πρεσβύτερος - επίσκοπος περιγράφεται σαν «μιας γυναικός ανήρ». Αυτονόητο λοιπόν ότι εδώ μιλάει αποκλειστικά για άντρες. Επίσης, στις παραπάνω περικοπές που αναφέρονται σε πρεσβυτέρους – επισκόπους, χρησιμοποιούνται αποκλειστικά αντωνυμίες αρσενικού γένους.

Το κύριο διακριτικό χαρακτηριστικό ανάμεσα στους πρεσβυτέρους και τους διακόνους, είναι ότι ο πρεσβύτερος πρέπει να είναι ικανός να διδάσκει. Οι δύο κατεξοχήν αρμοδιότητες των πρεσβυτέρων, είναι η διακυβέρνηση και η διδασκαλία της Εκκλησίας, η ποιίμανση δηλαδή. Αυτές οι δύο ακριβώς διακονίες δεν επιτρέπονται στις γυναίκες από το εδάφιο στην *Α'Τιμ.2:12*.

➤ **Η αντιβιβλική διχοτόμηση μεταξύ "εκκλησίας" και βιβλικής σχολής.**

Η διχοτόμηση μεταξύ "εκκλησίας" και "ακαδημαϊκού χώρου" που προωθούν πολλοί σύγχρονοι ποιμένες, καθηγητές και διδάσκαλοι βιβλικών σχολείων, είναι μια ψευδής διχοτόμηση για τους εξής λόγους:

1. Στην *Α' Τιμόθεον 2:8-14* το πνεύμα του Θεού, μέσα από τον Απόστολο Παύλο, δίνει 10 ενταλματικές οδηγίες για την διαγωγή των ανδρών και των γυναικών στις συναθροίσεις - οπουδήποτε γινόντουσαν αυτές - για αυτό λέει στο εδάφιο 8 "εν παντί τόπω"= (δηλαδή, σπίτια, "εκκλησίες", "βιβλικά σχολεία", "εν παντί τόπω").

2. Αν ακολουθήσουμε υποθετικά, τον συλλογισμό των υπευθύνων πολλών βιβλικών σχολών, και των ποιμένων και καθηγητών που τις υποστηρίζουν, και πούμε πως οι 10 ενταλματικές προτροπές του Θεού στην *Α' Τιμόθεον 2:8-14* είναι μόνο για "την εκκλησία" και όχι για "μια ακαδημαϊκή σχολή",

τότε θα πρέπει να δεχτούμε, ότι όχι μόνο μπορούν οι γυναίκες να διδάσκουν άνδρες στην "ακαδημαϊκή και όχι εκκλησιαστική" σχολή τους, αλλά μπορούν οι γυναίκες να είναι και άσεμνες, επειδή, η σεμνότητα είναι η πρώτη εντολή που δίνεται από το Πνεύμα του Θεού στην λίστα ή στο πακέτο των 10 ενταλματικών προσταγών.

3. Η βιβλική σχολή δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια επέκταση, η ένα μέρος της αναγεννημένης εκκλησίας του Χριστού, η οποία εξειδικεύεται στην διδασκαλία. Όπως και οι ιεραποστολές δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα μέρος, η μία επέκταση της αναγεννημένης εκκλησίας του Χριστού που εξειδικεύεται στην ιεραποστολή.

4. Εάν πούμε πως οι συναθροίσεις που γίνονται σε βιβλική σχολή για τον σκοπό τις βιβλικής διδασκαλίας, δεν υπόκεινται στις εντολές του λόγου του Θεού που απευθύνονται στις εκκλησίες - συναθροίσεις αναγεννημένων πιστών, τότε μπορούν εκεί να λένε και ψέματα, και να πορνεύουν και να παραβιάζουν κάθε άλλη οδηγία ή εντολή του λόγου του Θεού που απευθύνεται "στην εκκλησία" και όχι σε μια βιβλική "ακαδημαϊκή" σχολή.

Οι ποιμένες και καθηγητές αυτοί, στο θέμα αυτό, αστοχούν και οδηγούν τον λαό του Θεού σε αντιβιβλικές πρακτικές. Μακάρι να μετανοούσαν για την θέση τους αυτή, ώστε να ερχόταν η ευλογία του Θεού σε εκκλησίες και βιβλικές σχολές, καθώς θα επέμεναν στην υγιαινουσα διδασκαλία.

➤ **Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, με τον Απολλώ.**

Συχνά στην συζήτηση για το αν επιτρέπεται ή όχι στις γυναίκες να διδάσκουν, προβάλλεται η περίπτωση της Πρίσκιλλας και του Ακύλα οι οποίοι εξέθεσαν στον Απολλώ τον δρόμο του Θεού. Υποθέτουν ότι η Πρίσκιλλα δίδαξε τον Απολλώ. Σε καμία περίπτωση όμως αυτή η υπόθεση δεν ευσταθεί. Ο λόγος του Θεού μας λέει ότι... *Πράξ. 18:26 ... τον πήραν, και του εξέθεσαν με μεγαλύτερη ακρίβεια τον δρόμο του Θεού.* Η Γραφή μιλάει και για τους δύο και τον Ακύλα και τη Πρίσκιλλα οι οποίοι του «εξέθεσαν» και όχι τον κατήχησαν ή τον δίδαξαν. Πολύ απλά λοιπόν, είχαν μία συζήτηση στην οποία φυσικά ούτε διδασκαλία υπήρξε εντός εκκλησίας, ούτε από πλευρά της Πρίσκιλλας υπονοείται κάποια αυθεντία.

Μάλιστα, για τα περιστατικά αυτά στα οποία δεν έχουμε περισσότερες λεπτομέρειες ως προς το πώς έγιναν ακριβώς τα πράγματα, δηλαδή για το πώς και πόσο μίλησε η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, καλούμαστε να θεωρήσουμε ότι η πιστή αυτή γυναίκα, σεβάστηκε απόλυτα την τάξη που έχει βάλει ο Θεός και δεν δίδαξε ούτε αυθέντευε επί του Απολλώ. Εάν υποθέσει κανείς αυθαίρετα το αντίθετο, τότε διαπράττει ένα ακόμα μεγαλύτερο σφάλμα: Αντιτάσσει τον Λόγο του Θεού ενάντια στον Λόγο του Θεού και τον ακυρώνει. Επιπλέον, μία βασική ερμηνευτική αρχή είναι ότι περικοπές που περιέχουν εντολές, υπερισχύουν των περιγραφικών περικοπών όταν φαινομενικά είναι αντίθετες.

➤ **Οι διακονίες των γυναικών**

Πολλές φορές τίθεται το ερώτημα: «Τελικά τί κάνουν οι γυναίκες μέσα στην εκκλησία;». Παρακάτω λοιπόν θα εκθέσουμε ορισμένες σημαντικότες αρμοδιότητες των γυναικών, που χωρίς αυτές, και η εκκλησία, αλλά και η οικογένεια δεν μπορούν να σταθούν.

Α'Τιμ.3:8 Οι διάκονοι, πρέπει να είναι σεμνοί, όχι δίγλωσσοι, όχι δοσμένοι σε πολύ κρασί, όχι αισχροκερδείς, έχοντας το μυστήριο της πίστης μέσα σε καθαρή συνείδηση· κι αυτοί, μάλιστα, πρώτα ας δοκιμάζονται, έπειτα ας γίνονται διάκονοι, αν είναι άμεμπτοι. Οι γυναίκες το ίδιο, να είναι σεμνές, όχι κατάλαλες, εγκρατείς, πιστές σε όλα.

Αρκετές γυναίκες μέσα στην Κ.Δ. υπηρετούν - διακονούν την εκκλησία και μάλιστα τον ίδιο τον Χριστό. Η διακονία δεν εμπεριέχει κάποιο ηγετικό χαρακτηριστικό. Τουναντίον, η ίδια η λέξη δηλώνει μία ταπεινή θέση και υπηρεσία προς εξυπηρέτηση των άλλων. Οι πρώτοι διάκονοι της εκκλησίας των Ιεροσολύμων ήσαν για να σερβίρουν και να μοιράζουν τα φαγητά στα κοινά γεύματα που έκανε η τότε εκκλησία λόγω των αναγκών που υπήρχαν. Μία είναι η διακονία που ξεχωρίζει και αυτή ταυτίζεται με την διδασκαλία – διδαχή των Αποστόλων όπως αναφέρεται στο:

Πράξ. 6:4 Ενώ εμείς θα μένουμε διαρκώς στην προσευχή και στη διακονία τού λόγου.

Οι διακονίες όμως οι υπόλοιπες, δεν είναι υποδεέστερες εργασίες για τον Κύριο, αλλά ισότιμες και το ίδιο σημαντικές με άλλες λειτουργίες του σώματος της εκκλησίας.

Η διδασκαλία δεν είναι το απαραίτητο στοιχείο του διακόνου. Έτσι λοιπόν οι γυναίκες διάκονοι δεν διδάσκουν αλλά κάνουν πολλά άλλα χρήσιμα και πρακτικά πράγματα που είναι απαραίτητα για την ζωή της εκκλησίας του Χριστού.

Κάτι το οποίο έχει υποτιμηθεί και στις μέρες μας έχει παραμεληθεί, σε σχέση με τα καθήκοντα των γυναικών, είναι η μέριμνα για την ανατροφή των παιδιών. Ο Θεός έχει αναθέσει στις γυναίκες το σπουδαίο αυτό λειτούργημα. Είναι αλήθεια ότι η επιμέλεια των παιδιών είναι ένα θέμα που κακώς θεωρείται σήμερα υποδεέστερο από τα υπόλοιπα καθήκοντα και ασχολίες των χριστιανών μητέρων. Πίσω από κάθε εργάτη του ευαγγελίου, υπάρχει σχεδόν πάντα μία πιστή και ευσεβής μητέρα που του έδωσε τις πνευματικές βάσεις και τον οδήγησε στο δρόμο του Χριστού. Σαν συνέχεια του προηγούμενου, οι γυναίκες καλούνται να κατηχούν τα παιδιά της τοπικής εκκλησίας στο λεγόμενο «Κυριακό Σχολείο».

Όπως έχει προηγουμένως αναφερθεί, οι μεγαλύτερες σε ηλικία γυναίκες έχουν το σπουδαίο έργο της διδασκαλίας, νουθεσίας και σωφρονισμού των νεωτέρων. Ο σκοπός αυτής της νουθεσίας, όπως αναφέρει το *Τιτ. 2:3*, είναι να κατευθύνουν τις νεώτερες σε αγάπη για τους άνδρες τους και τα παιδιά τους καθώς και σε υπακοή. Τελικά οι παραγγελίες αυτές αποσκοπούν στο... «να μη δυσφημείται ο λόγος τού Θεού».

Μία ακόμα πολύ σημαντική αποστολή που έχει η κάθε γυναίκα μέσα και έξω από την εκκλησία, είναι η μαρτυρία για τον Ιησού. Θα λέγαμε ότι η συγκεκριμένη αποστολή, ανήκει περισσότερο στον προφητικό λόγο και ουσιαστικά είναι η μεταφορά του μηνύματος του ευαγγελίου. Δηλαδή η κάθε γυναίκα μέσα από την προσωπική της εμπειρία με τον Κύριο μεταφέρει το χαρμόσυνο νέο της Ανάστασης που έλαβε χώρα και στην δική της ζωή. Για παράδειγμα, περιγράφει το πως αναγεννήθηκε, ποιά ήταν πριν, τι έγινε μόλις συνάντησε τον Κύριο και πως Αυτός την μεταμόρφωσε σε ένα χρήσιμο σκεύος για την δόξα Του.

Ιωάν. 4:28 Η γυναίκα άφησε, λοιπόν, τη στάμνα της, και πήγε στην πόλη, και λέει στους ανθρώπους: *29* Ελάτε να δείτε έναν άνθρωπο, που μου είπε όλα όσα έκανα· μήπως είναι αυτός ο Χριστός; *30* Βγήκαν, λοιπόν, από την πόλη, και έρχονταν σ' αυτόν.

Ο Θεός λοιπόν, δημιούργησε την γυναίκα παίρνοντάς την από την πλευρά του άνδρα, για να είναι σε αυτόν βοηθός. Αυτό λοιπόν είναι και το πλέον σημαντικό στοιχείο της γυναίκας, δηλαδή να υποστηρίζει τον άνδρα, την οικογένεια και την εκκλησία. Με άλλα λόγια ο άνδρας, η οικογένεια και η εκκλησία είναι χωρίς την υποστήριξη της γυναίκας, αδύναμοι και ελλιπείς στο να επιτελέσουν το σκοπό τους. Στο πόλεμο οι μονάδες που μάχονται στην πρώτη γραμμή χρειάζονται απαραίτητα την υποστήριξη από τα μετόπισθεν, αλλιώς θα αποδεκατιστούν.

Το πνευματικό έργο αυτών που είναι «υπηρέτες του Λόγου» (ποιμένων, διδασκάλων, ευαγγελιστών, ιεραποστόλων, συγγραφέων), γίνεται μέσω της υλικής, ηθικής και πνευματικής στήριξης που παρέχουν πιστές γυναίκες με την προσευχή, την συμβουλή και την συμπαράσταση. Αυτό όλο αρχίζει μέσα από την οικογένεια. Ο Απ. Παύλος χαρακτηρίζει ως συνεργούς του και συναγωνιστές του όλες αυτές τις γυναίκες που τον στήριζαν και προσεύχονταν για Αυτόν.

Ρωμ. 16:1 Συνιστώ δε σε σας τη Φοίβη, την αδελφή μας, που είναι διάκονος της εκκλησίας στις Κεχρεές... ..επειδή, κι αυτή στάθηκε προστάτισσα πολλών, κι εμένα τού ίδιου.

Ρωμ. 16:3 Χαιρετήστε τή Πρίσκιλλα και τον Ακύλα, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού·

Ρωμ. 16:6 Χαιρετήστε τή Μαριάμ, η οποία πολλά κοπίασε για μας.

Συμπερασματικά, η ιδανική και ισορροπημένη ζωή της οικογένειας και της εκκλησίας, δεν καθορίζεται από τις επιταγές του πνεύματος της εκάστοτε εποχής, αλλά από την τάξη που έθεσε ο Θεός και μας την αποκαλύπτει με σαφήνεια στον Άγιο Λόγο Του. Μόνο αν ακολουθήσουμε με συνέπεια και φόβο Θεού τις εντολές Του, θα υπάρξει καρποφορία στο έργο και ειρήνη μέσα στην εκκλησία, όπου άγιοι άνδρες και άγιες γυναίκες την υπηρετούν.

Πράξ. 9:31 Οι μεν εκκλησίες, λοιπόν, σε ολόκληρη την Ιουδαία και τη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια είχαν ειρήνη, οικοδομούμενες και περπατώντας μέσα στον φόβο τού Κυρίου, και πληθύνονταν με την παρηγορία τού Αγίου Πνεύματος.

Μάνος Δαμιανάκης

Συνεργάστηκαν: Νηλ Μακρής, Θεοκλής Ραπτόπουλος

Βιβλιογραφία

1. Kevin De Young: “Freedom and Boundaries: A Pastoral Primer on the Role of Women in church”
2. John MacArthur: “Different by Design: Discovering God’s Will for today’s Man and Woman”
3. John Piper/Wayne Grudem: “Recovering Biblical Manhood & Womanhood: A Response to Evangelical Feminism”
4. Wayne Grudem: “Countering the Claims of Evangelical Feminism”